

Publicerad 2008-10-20 16:45 av Indigo

En främlings bekännelse

Jag går. Jag vill inte vara här.
Inte på en sådan trasig plats.
Inte när allting kolabsar.
Inte om den slutar andas.

Jag går.
Jag går förbi allt.
Går förbi människor utan att
möta deras blickar.
Jag går förbi dig.
Om jag inte gått förbi dig, just där,
den dagen...
Hade vi kunnat bli vänner då?
Jag hade brytt mig om dig,
det vet jag att jag hade.
Jag kanske till och med hade
älskat dig.
Velat dela allt med dig.
Jag hade hjälpt dig, när helst du
behövde någon hjälp.
Säg bara till, skulle jag säga,
om du vill att någon ska göra dig glad.
Du skulle ha nickat och vetat
att det var sant.

Men vi möttes aldrig.

För det var jag...

Det var jag som tittade
ner i marken när vi skyndade
förbi varandra på stan.
Det var jag som aldrig ringde,
för jag vågade aldrig fråga dig
om ditt nummer.
Jag är så jävla ledsen, men jag satte mig

på ett tomt säte på bussen,
inte brevid dig
och jag frågade aldrig hur du mådde.

Hur skulle jag kunna veta att just vi
aldrig skulle ses igen?

Jag fortsätter att gå.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Indigo med Poeter.se id #21976 innehar upphovsrätten